

[Holstein.]

Grad det, der skal til til intensiv og rationel Drift, nemlig Kapital. Men den Omstændighed, at det mindre Landbrug i saa høj Grad mangler Kapital, og at man søger at afbøde det ved fra Statens og det offentliges Side at lempe Forrentnings- og Afdragsvilkårene, er dog ikke en Grund til, at man skulde forsøge at slaa det store Landbrug ned ved Hjælp af stærk progressiv Formuebeskatning, som under vanskelige Verdenskonjunkturer og Prisforhold uvægerligt faar en ganske konfiskatorisk Karakter.

Jeg vil derfor udtrykke det Haab, at de Synspunkter, som Venstres og det konservative Partis ærede Ordførere her har fremsat, og som jeg haaber maa kunne betragtes som Udtalelser, hvis Indhold principielt ikke vil blive fraveget under de kommende Forhandlinger om Reform af vor Formuebeskatning, ikke maa blive afvist fra Regeringens Side, men maa blive taget op til saglig og fordomsfri Behandling; for jeg føler mig overbevist om, at politiske Økonomer, som vil se sagligt og fordomsfrit paa disse Spørgsmaal og ikke partiagitorisk, kan ikke andet end billige og tiltræde de Synsmaader, som er fremsat fra Oppositionens Side i denne Sag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg er ikke sikker paa, at jeg ogsaa kan lade denne Tak gælde de to Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti. Det var jo en noget blandet Stilling, de ærede Ordførere for disse Partier indtog til Lovforslaget. En stærk Kritik af dette fremgik af deres Udtalelser. Paa den anden Side syntes de heller ikke at være saa ovenud begejstrede for Loven, saaledes som den nu bestaar, og det sidste maa jeg sige, at jeg saa udmærket forstaar.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte, at det jo var en Forsøgslovgivning, og jeg tror, at man kan tilføje, at Forsøget ikke er faldet særlig heldigt ud. De Resultater, der nu foreligger, maa formentlig overbevise dem, der foretog dette Forsøg, om, at det ikke har været heldigt. Det har vist sig, at denne Lovgivning kommer til at virke paa en saadan Maade i hele vort økonomiske Liv, at jeg tror, vi kan være enige om, at der trænges til en Ændring deri.

For saa vidt lød der jo ogsaa i Udtalelserne om, at det var en Forsøgslovgivning, et Tilsagn, i hvert Tilfælde fra Venstres Side, om, at de vilde være med

til at ændre den Lovgivning, som bestaar; men jeg maa indrømme, at det varme Forsvar, som senere blev ført for de Mennesker, som har økonomisk Interesse i, at denne Lovgivning bestaar, gjorde, at jeg foreløbig ikke tør vente mig alt for meget af de imødekommende Udtalelser fra det ærede Medlems Side.

Maa jeg først sige, at det ærede Medlem maaske dog var lidt streng i Bedømmelsen af sig selv, naar han udtalte, at den tidligere Formuebeskatning var til ubodelig Skade for Landet. Hvis han tænker sig lidt om, vil han vide, at det er ham selv, der har gennemført den. Man skal naturligvis heller ikke være mildere mod sig selv end mod andre, men jeg tror, det ærede Medlem var lidt for streng mod sig selv; ligefrem ubodelig Skade tror jeg ikke, man kan sige, den har gjort. Det Forsøg, der nu er gjort paa at ændre den, har formentlig ikke bidraget til, at den Skade, som den Lov kunde gøre, som det ærede Medlem selv har været Hovedmand for at gennemføre, er blevet saa betydelig mindre.

Hvis en Formueskattelovgivning skulde vurderes alene ud fra dette, at den har haft den Fejl, at den ikke har givet de Mennesker, som den nuværende Lov har taget Sigte paa, netop de Penge, der har været Tale om at give de Mennesker, tror jeg egentlig, man maatte sige, at saa havde denne Lov ikke været saa slem. Jeg kan slet ikke se, at der kan være nogen virkelig økonomisk Interesse, i hvert Fald i videre Kredse, for en saadan Lempelse i Formuebeskatningen som den, der har været Tale om her. Der er en Interesse i ganske snævre Kredse, saaledes som det er paavist, men Interesse i videre Kredse, saaledes at man kan tale om en Landsinteresse, er der i Virkeligheden ikke.

Det drejer sig om en lille Kreds af Personer paa op imod 7 000—8 000. For disse Menneskers Vedkommende har Formueskatten været saadan, at de har kunnet faa Lempelser, og de vil sikkert give det ærede Medlem Ret i, at den anden Formueskattelov var til stor Skade. Det er ogsaa muligt, de troede, den var til Skade for Landet, men de mente dog vistnok først og fremmest, at den var til Skade for dem selv.

Saadanne Mennesker kan altid findes, naar der vedtages en Skattelovgivning, og jeg tror ikke, det er ret mange Love, der kan vedtages, uden at der kan findes en 7 000—8 000 Mennesker, som finder, at vedkommende Lov virker uheldigt overfor dem; de Love, hvor der ikke kan findes et